

3. Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie niniejszego dekretu zachowują moc dotychczasowe przepisy.

Art. 21. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
Sekretarz Rady Państwa: *St. Skrzyszewski*

116

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 16 czerwca 1956 r.

w sprawie dodatkowych urlopów w przemyśle papierniczym.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 16 maja 1922 r. o urlopach dla pracowników zatrudnionych w przemyśle i handlu (Dz. U. z 1949 r. Nr 47, poz. 365 i z 1950 r. Nr 13, poz. 123) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pracownikom zatrudnionym w przemyśle papierniczym na stanowiskach określonych w wykazie przewidzianym w § 2 przysługuje w każdym roku kalendarzowym dodatkowy płatny urlop w wymiarze 12, 9 lub 6 dni roboczych zgodnie z tym wykazem.

§ 2. 1. Prezydium Rządu — po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych — ustala na wniosek Ministra Przemysłu Drzewnego i Papierniczego wykaz stanowisk w przemyśle papierniczym, dających prawo do urlopu dodatkowego, z określeniem wymiaru tego urlopu.

2. Prezydium Rządu w trybie przewidzianym w ust. 1 może:

- a) uzupełnić wykaz nowymi stanowiskami w razie występowania szkodliwości uzasadniających przyznanie urlopu dodatkowego, z określeniem wymiaru tego urlopu, albo
- b) ograniczyć wykaz przez zniesienie urlopów dodatkowych na określonych stanowiskach lub skrócenie wymiaru tych urlopów w razie usunięcia lub zmniejszenia szkodliwości uzasadniających korzystanie z urlopów dodatkowych.

§ 3. Prawo do pierwszego urlopu dodatkowego pracownik nabywa po przepracowaniu jednego roku na stanowiskach wymienionych w wykazie, o którym mowa w § 2.

§ 4. 1. Zależnie od wskazań lekarza zakład pracy powinien udzielić urlopu dodatkowego łącznie z urlopem wypoczynkowym lub oddzielnie.

2. Urlop dodatkowy nie może być dzielony na części.

§ 5. Urlop dodatkowy przysługuje w wymiarze odpowiadającym stanowisku zajmowanemu przez pracownika w czasie udzielenia tego urlopu.

§ 6. Pracownikom lub pracownicom zatrudnionym na stanowiskach wymienionych w wykazie przewidzianym w § 2 urlop wypoczynkowy i urlop dodatkowy może być przesunięty na następny rok kalendarzowy tylko w przypadkach niemożności wykorzystania tych urlopów z powodu choroby, przerwy w pracy w związku z ciążą i porodem albo odbywania służby wojskowej.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

117

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 23 czerwca 1956 r.

w sprawie zmiany przepisów o wynagrodzeniu adwokatów za wykonywanie czynności zawodowych.

Na podstawie art. 8 pkt 1 ustawy z dnia 27 czerwca 1950 r. o ustroju adwokatury (Dz. U. Nr 30, poz. 275) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 sierpnia 1953 r. w sprawie wynagrodzenia adwokatów za wykonywanie czynności zawodowych (Dz. U. Nr 40, poz. 176) wprowadza się następujące zmiany:

1) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Wysokość wynagrodzenia adwokata za czynności zawodowe nie przewidziane w rozporządzeniu określa kierownik zespołu adwokackiego, stosując zasady wskazane w § 1 ust. 1; wysokość wynagrodzenia adwokata wykonującego zawód poza zespołem określa w tym przypadku dziekan rady adwokackiej.”

2) w § 2 skreśla się zdanie drugie;

3) po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. 1. W uzasadnionych przypadkach na umotywowany pisemny wniosek zainteresowanego adwokata kierownik zespołu adwokackiego może podwyższyć wynagrodzenie ponad normę wskazaną w § 2 lub w § 3; na wniosek adwokata wykonującego zawód poza zespołem o takiej podwyżce decyduje dziekan rady adwokackiej.

2. W uzasadnionych przypadkach sąd może nie zaliczyć podwyżki wynagrodzenia ponad normę wskazaną w § 2 lub w § 3 do kosztów procesu zasądzonych od strony przeciwnej.”